

BR FRANS DE WACHTER
geboren te Hamme op 14 juni 1912
overleden te Oostakker
op 18 juni 2001

Na zijn vormingsjaren werd hij onderwijzer aan de Normalschool te Oostakker. Het lange en mooie leven van Br. Frans stond in het teken van de eenvoud. Hij zette zich overal in met een groot enthousiasme en met een gevoelig hart voor de evenmens. Na de beginjaren als onderwijzer te Puurs en te Kortrijk (tot begin 1940) begon hij aan zijn gedroomde levensperiode: missionaris in de Congo! Hij kon nog juist vóór de oorlog Afrika bereiken. Gedurende twintig jaar woonde en werkte hij in Noordwest-Congo (Bwamanda en later ook twee jaar te Molegbe), waar hij als onderwijzer en directeur van de lagere school honderd procent één werd met de Congolezen en vol begrip was voor hun noden en wensen. Ook zijn leven in de gemeenschap was een en al dienstverlening. Deze 20 jaar waren voor hem waarschijnlijk de gelukkigste van zijn actief leven!

Rond de jaren 1960 veranderde niet alleen de toestand in Congo, ook het aantal missionarissen verminderde. Br. Frans begon zijn tweede Congolese periode in de provincie Shaba (Katanga), in het Zuidoosten van het land. Met hetzelfde enthousiasme zette hij zich ook daar aan het werk, ondanks het probleem van een heel andere taal en de perikelen na de onafhankelijkheid, vooral voelbaar in Oost-Congo.

Hij woonde in Moba (Boudewijnstad) en in Kalemie (Albertstad) en dit ook gedurende twintig jaar!

Pas in 1982 - toen werd Br. Frans 71 jaar - begon zijn zogenaamde rustperiode in Oostakker. Hij bleef nog lange tijd actief als hulp bij de missie-procure, schreef dankbrieven, maakte vertalingen, verzorgde de correspondentie met Congo en zorgde voor documentatie. Ook in het broederhuis nam hij nog allerlei kleine taken op zich. De laatste jaren viel Br. Frans echter stil en leefde wat in zichzelf teruggetrokken. Enkel in een gesprek over Congo (Zaire) kon hij zijn gevoelens kwijt, soms zelfs met de nodige stemverheffing.

Br. Frans was ook een man van gebed. Op het einde verdeelde hij zelfs zijn tijd tussen zijn kamer en een rustig, soms slapend zitje in de kloosterkapel. Daar kon hij uren verblijven. Stil is hij naar de Heer gegaan, waarbij hij ongetwijfeld als een nieuwe mens is ontwaakt uit zijn laatste verwarde levensdagen.

De goede God zal hem liefdevol ontvangen hebben in een van Zijn vele woningen. "Zie, ik maak alles nieuw!"